

Р Е Ш Е Н И Е № 375

гр.Перник, 06 ноември, 2013 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на петнадесети октомври през две хиляди и тринадесета година, в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 622/2013 г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по повод жалба на Б.И.П. - И.,***, против отказано финансиране за предоставяне на възстановителна помощ по реда на р.IV от ПОДМКВПМС, във връзка с възстановяване последици от природно бедствие от 22.V.2012 г. Жалбоподателят оспорва крайния акт на административния орган, с молба за отмяната му.

Ответникът по жалбата - Междуведомствена комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България чрез процесуалния си пълномощник оспорва основателността на жалбата, предвид приложимостта нормата на чл. 29, ал. 3 от правилника. С оглед на тези доводи се иска отхвърляне на жалбата.

Административен съд Перник, като обсъди доводите на страните във връзка с представените доказателства, намира следното:

Жалбата пред съда е процесуално допустима. Подадена е в удължения срок по чл. 140, ал. 1 от АПК, от лице, инициирало производство пред компетентния орган, със заявление за оценяване на щети, засегнали дома му, а от това се прави извод, че заявителя разполага с активна процесуална легитимация да оспори атакувания акт. МКВПМС е единствения компетентен орган, да се произнася по подобни искания, съгласно императивно определените му права и задължения по ЗЗБ.

Видно от съдържанието на оспорваното решение на МКВП при МС, същото съставлява отказ да се предостави възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.V.2012г.

В това производство, съгласно изискванията на Закона за защита при бедствия и на правилника за организацията ѝ, Комисията взема решение за отпускане на целеви средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване или постановява отказ в изрично разписани случаи. Горното предполага, че атакуваното решение има белезите на индивидуален административен акт по определението дадено в чл. 21, ал. 1 от АПК и за същия е допустимо осъществяването на съдебен контрол за законосъобразност. Довод в тази връзка е общата обжалваемост на административните актове по чл. 120, ал. 2 от КРБългария и наложена практика на КС и ВАС.

С молба от 29.V.2012 г. до община Перник, до кмета на община Перник, жалбоподателят е поискал да се сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището. Към молбата са приложени изискуемите от Правилника документи. От служебната проверка, съдът констатира, че назначените помощни комисии от кмета на общината, по реда на чл. 27 от ПОДМКВПМС, не са прочели и не са се запознали в детайли с искането на оспорващата. Жилището, документално е чужда собственост. Това, че жалбоподателят го ползува не я прави правоимаща по смисъла на

чл. 26, ал. 2 от Правилника. В декларацията от лицето заявител, че засегнатото жилище е единствено и законно построено изрично е посочено, с оглед правните познания, че жилището не е изцяло собственост на жалбоподателя. На последно място от квитанцията за платени налози върху имота, се установява, че данъчната партида е на името на майката на жалбоподателя, а от удостоверение за наследници, че жилището е на трима собственика, при условие на идеална съсобственост. Само на основание описаното, администрацията на община Перник е била задължена да прекрати преписката по искането като недопустима.

На следващо място, това, че местната администрация не е изпълнила нормативните си задължения, т.е. изпълнила ги е колкото и както може, по закон не дава основание на МКВП да се довери и да “приеме” искането за допустимо. Ако МКВП е толкова стриктен разпоредител с отпуснатата част за възстановяване последици от природни бедствия, както се твърди по същество, съдът на основание множеството дела в тази връзка е служебно известен, че масово са отпускани помощи на лица, които нямат основание да бъдат допуснати като правоимащи, какъвто е и настоящия случай.

Негативните емоции преживени от пернишката общественост, на първо място – ужаса от природното бедствие и на второ, но не последно по значение “информационното затъмнение” допуснато от бездействие на община и централизирана администрация – МКВП да разясни как и при какви условия ще се определя размера на възстановителната помощ са подвели значителен контингент граждани на общината да приемат, че ще се възстановяват щети в размер, оценен от комисиите от инженер - конструктор и оценител.

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява и чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадали лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане МКВП при МС, взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

Следва да се отчете, че в мотивите към оспорвания акт, на комисията, е предложено да не се отпуска възстановителна помощ за щети до 1500 лева. В доклад до комисията за предоставяне на средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последици от бедствията, т. 2 от дневния ред на заседанието на комисията за 11.ІІ.2013 г. е предложено, а от фактическите резултати по отпускане/отказ на възстановителна помощ се установява, че има три критерия за определяне размера на финансови средства които се/ не се/ отпускат. Не се подпомагат със средства за възстановителна помощ, щети оценени до 1500 лева. Следва да се отчете, че в това производство е постановен субординационен краен акт, липсва и не може да има диспозитивно начало в създаденото правоотношение между страните, а най малко може да има пълно възстановяване на действителни вреди, което не е

идея и цел на специалния закон. Дори жалбата да беше допустима, при оценка от 1197 лв., жалбоподателят не попада в категорията лица, на които се отпуска финансова възстановителна помощ. Жалбата пред съда е неоснователна и подлежи на отхвърляне.

Предвид изложеното Административен съд Перник,

Р Е Ш И:

Отхвърля оспорването по жалба на Б.И.П. - И.,***, против решението по протокол № 1 от 11.02.2013г., в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 496 на МКВП при МС, с което е отказано предоставяне на възстановителна помощ за подпомагане и възстановяване на жилище, засегнато от природно бедствие.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България.

Съдия:/п/